

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 18 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 8 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 8 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Sekopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Smrtni udarec.

Na Dunaju, 29. aprila.

V soboto je poljski klub zadal ministrskemu predsedniku Gautschu smrtni udarec in neizogibna posledica tega je odstop barona Gautscha.

Med Poljaki je Gautschev načrt splošne volilne pravice naletel že od vsega začetka na odločen odpor. Aristokratski del poljskega kluba je načrtu načeloma nasprotoval, dočim je bil demokratični del pač zadovoljen s principom, ne pa tudi s številom mandatov, ki jih je Gautsch hotel dodeliti Gališki.

V svesti si, da proti volji Poljakov ni mogoče spraviti volilne reforme pod streho, se je Gautsch začel s poljskim klubom pogajati kakor se je pogajal z drugimi strankami, da si zagotovi večino. Pridobil je Čeha na svojo stran in pridobil je Nemce. Kupil si je podporo slovenskih klerikalcev, ki so šli tako daleč, da so vladni in Nemcem prodali koroške in štajerske Slovence, samo, da bi dosegli zagotovitev klerikalne prevlade na Kranjskem, le Poljakov Gautsch ni mogel dobiti.

Sedaj po velikonočnih praznikih je Gautsch poskusil svojo srečo s tem, da je Čehom, Nemcem in Poljakom ponudil parlamentariziranje ministrstva. Čehi in Nemci so bili res takoj pripravljeni, da vstopijo v Gautschevo ministrstvo. Treba je bilo samo privoljenja Poljakov in nova koalicijska bi bila ustanovljena.

Predpogoj parlamentariziranja ministrstva je seveda bil ta, da se doseže sporazumljenje s Poljaki glede volilne reforme. Gautsch je pritiskal na vse načine, poklical na pomoč gališkega namestnika in gališkega dež. maršala, skušal razgnati poljski klub in izigral krono proti Poljakom, ali vse je bilo zaman. Poljaki se niso udali.

V soboto je bila odločilna seja poljskega kluba.

Že nekaj dni poprej je demokratična stranka napovedala Gautschu, naj nikar ne upa na razpor med Poljaki in da ostanejo Poljaki na vsak način solidarni. V soboto je pa poljski klub zadal Gautschu smrtni udarec.

Sklenil je, da se sploh ne udeleži parlamentariziranja ministrstva in da vstaja pri svojem sklepu z dne 5. marca, s katerim je zahteval za Gališko 110 mandatov in razširjenje deželne avtonomije.

Splošna sodba je, da je s tem odločena usoda Gautschevega ministrstva. Proti Poljakom se ne da ničesar opraviti, kajti brez Poljakov ni dobiti za volilno reformo potrebne večine.

Ni dvoma, da je v poljskem klubu mnogo načelnih nasprotnikov splošne in enake volilne pravice. Toda gotovo je tudi, da so Poljaki preveč dobri politiki, da bi ne vedeli: volilna reforma se ne da več pokopati, nego se bo gotovo izvedla v tej ali oni obliki in sicer v doglednem času. Ako so vzlic temu nastopili tako brezobzirno, kakor doslej menda še nikdar, je to veljalo v prvi vrsti osebi Gautschevi.

Njega so hoteli zadeti in uničiti in vse kaže, da se jim je to posrečilo.

Ker bodeta meseca junija zborovali delegaciji, je čisto nemogoče, da bi vlada, kakor je svoj čas nameravala, sedaj razpustila državni zbor. Kompromis so Poljaki odklonili, v ministrstvo tudi ne marajo vstopiti, glasovali bodo proti volilni reformi — v takih razmerah je odprta Gautschu samo ena pot: da odstopi.

Slovinci se moramo le veseliti, da je Gautscha zadela ta usoda. Ko bi bil Gautsch pridobil Poljake na svojo stran, bi se ne moglo ničesar doseči glede premembe volilne reforme na Koroškem in na Štajerskem.

Vnebovpijoča krivica, ki jo je vsed izdajstva kranjskih klerikalcev hotel koroškim in štajerskim Sloven-

cem storiti Gautsch, bi bila postala zakon na veliko škodo vsega slovenstva.

Le če pade Gautsch in z njim njegov krivični načrt, bo pot zopet prosta in bo novi volilni reformi mogoče doseči pravično zastopstvo za koroške in za štajerske Slovence, kajti z Gautschem in z njegovim načrtom nikakor ni volilna reforma sploh pokopana.

Volilna reforma se bo morala na vsak način izvesti in nobena vlada in nobena stranka ne bo mogla tega zadržati, toda izvesti se mora pravična in poštena volilna reforma, ne tako krivična in pristranska, kakor jo je nameraval Gautsch.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 29. aprila. Ker je poljski klub zavzel neizprosno stališče proti volilni reformi in proti parlamentariziranju ministrstva, je postala kriza akutna. Gautschevo ministrstvo poda demisijo sredi tega tedna. Sedanje ministrstvo more doseči le en uspeh: da sklene odsek za volilno reformo preiti v specialno debato, in da se v kateri večerni seji državnega zbora izvolijo delegacije. Kriza se reši ali na ta način, da nastopi prehodno ministrstvo, v katerem ostanejo razen Gautscha vsi dosednji člani, a Gautschevo mesto zasede grof Bylandt-Rheidt. Tako ministrstvo bi moralo v prvi vrsti zagotoviti državne potrebe ter izvršiti volitve v delegacije. Ali pa se sestavi parlamentarno ministrstvo, ki bo uredilo razmere z Ogrsko ter izvedlo volilno reformo in revizijo ustavo. Seveda je dvomljivo, ako bo preostala doba sedanjega parlamenta zadostovala za tako obsežna dela.

Vladna predloga o zvišanju pokojnine vdovam državnih uradnikov je v proračunskem odseku gosposke zbornice dognana in sprejeta brez spremembe. Istotako je

sprejeta brez spremembe vladna predloga o zvišanju pokojnine državnim uradnikom in slugam. Izmed resolucij je odsek sprejel le ono o izdaji službene pragmatike.

Zborovanje del gacij.

Dunaj, 29. aprila. Delegacije se skličejo 5. ali 6. junija. Ker bodo letos zborovale delegacije na Dunaju, je dopustno, da sme tudi državni zbor istočasno zborovati.

Goluchowski odstopi?

Budimpešta, 29. aprila. „Magyar Ország“ poroča, da minister grof Goluchowski v najkrajšem času odstopi. Za naslednike se imenujejo: petrograjski veleposlanik Ahrenthal, grof Welsersheimb, berlinski veleposlanik Szögyeny-Marich in bukaški poslanik grof Pallavicini. Največ upanja ima zadnji.

Volitve na Ogrskem.

Budimpešta, 29. aprila. O „svobodi“ pri volitvah govori najbolj jasno ukaz ministra notranjih zadev grofa Andrássyja. Minister je namreč naročil velikim županom tistih komitatov, v katerih razvijajo agitacijo nemadžarske narodnosti, naj agitatorje, ki razvijajo „nezakonito“ agitacijo, takoj izroče državnemu pravdnistvu.

Kardinal Vassary je pozval predse v Ostrgon štiri slovaške duhovnike, ker so vkljub njegovi prepovedi prevzeli kandidature za državni zbor. Duhovniki so baje sklenili, da se ne uklonijo, temuč rajši prestopijo k protestantizmu, kakor bi si dali kratiti svoje politične pravice.

Iz Macedonije.

Carigrad, 29. aprila. Pri Vlahu (okraj Melnik) je bila uničena velikonočni ponedeljek 46 mož broječa bolgarska četa. Padli so tudi voditelji Rizo, Botkov, Anastaz in odlični čončevist polkovnik Jankov. (Po turških virih je sedaj Jankov že vsaj dvajseti ubit).

Dogodki na Ruskem

Petrograd, 29. aprila. Zatrjuje se, da Vitte in Durnovo demisionirata še pred otvoritvijo nove dume. Prvega bo nadomestil Goremjkin ali Muravjev, drugega pa saratovski gubernator Stoljpin.

Varšava, 29. aprila. V državno dumo pride mnogo več Poljakov, kakor pa se je prvotno pričakovalo, ker so tudi na Litavi, v Volhiniji in po drugih ruskih pokrajinah izvoljeni poljski kandidati, tako da si Poljaki ustanove v dumi svoj poljski klub, ki bo solidarno nastopal v vseh narodnih zadevah.

Odesa, 29. aprila. Ne mine dan brez atentata. Včeraj je nekdo štirikrat streljal na policijskega častnika Pogrebjeva ter ga usmrtil. Morilec je ušel. Istočasno je vrgla neka ženska bombo proti častniku Poltavčenko, ki pa ni bil zadet. Napadalko so kozaki s sabljami pobili na tla, a že na tleh ležeča je vrgla še eno bombo, ki je ranila dva policaja.

Zaradi vojaškega punta 18. novembra l. l. v Kijevu je vojno sodišče obsodilo tri narednike na smrt, 19 vojakov na prisilno delo, 62 pa v disciplinarno kazen.

Angleško-turški konflikt.

London, 29. aprila. Angleške brodogrje pri Malti je dobilo ukaz, naj bo pripravljeno, da takoj odrine, kakor hitro dobi ukaz. Obenem je prispel parnik „Chatterton“, ki vozi blizu 1000 vojakov v Aleksandrijo. — Iz Port Saïda se poroča, da so turške čete zasedle El Aris.

Zarote na Francoskem.

Pariz, 29. aprila. Pri raznih vplivnih reakcionarnih so bile hišne preiskave. Dokazalo se je, da se reakcionarno-monarhistična stranka poslužuje anarhistov, da bi prevrnila republiko. Spisi, ki so jih našli pri aristokrati, delavskih agitatorjih in pri delavskih zvezah, dokazujejo zvezo med rojalisti, bonapartisti in anarhisti. Najbolj kompromitujoče spise so dobili pri nekem grofu; spiseljce življenja lahko razlagati. Sčasoma se je povzdignila ljubezen do gnjusne pokveke, ki je bila postala že prav materina do nekakega malikovalskega češčenja, ki se je rogalo vsem razlogom pameti in je tudi prav škodljivo vplivalo na vzgojo mladega Turčina. Zver je rastle ter je obdržala svoje naravne pasje razvade vkljub temu, da je dobila od tuje roke skrivoma mnogočutnih zavrnitev. Celotno Floro, ki je gojila proti Nori redko sestrino ljubezen, je razposajene muhe turškega ubežnika tem težkeje prevažala, ker so je bilo na eni strani bati, da se njegove razvade epidemično prenese na njeno dva psa, ki sta se čisto pošteno obnašala, na drugi strani pa ona nikakor ni hotela sestre žaliti.

V očigled temu vražjemu psu je postalo tudi moje odpočivalno bivanje na Dvoru pravi pekel. Nora je svojega ljubljence venomer pestovala in poljubovala; ta jo je le tedaj zapustil, če se je šlo za izvršitev kake lopovščine, na kar ga je njegova gospodinja vsakopot kot pravega „gada“ pohvalila. (Dalje prih.)

LISTEK.

Buci.

Tragikomična pasja zgodba.

(Juraj Lubič)

Ravno sem se bil vrnil z daljšega potovanja, ki mu je bil smoter ta, da ceni primerno spečam nekaj svojih zračnih gradov, ko me je pričakovalo pismo moje sestre Nore, katere že nisem bil videl nekaj let. Naznanila mi je, da biva sedaj s svojo najnovejšo pridobitvijo začasno na Dvoru, proseč me, naj jo sigurno tam obiščem, da se seznanim z njeno ljubko živlenco, z lepim, dobrih Bucijem, ki je unikum psa.

Grad Dvor je bil poletno in zimsko bivališče zelo bogatega evropskega vladarja, pri katerem je moja druga sestra Flora zastopala vlogo palačne dame. Da se je vladanje omejevalo le na Dvor s pritliklino, bogastvo pa na zlate izkušnje, kakor tudi, da se je pustil potentat na kratko nazivljati stricem, to nima na našo zgodbo nikakega vpliva. Važno pa je

bilo za me, da sta se mi nudili dve muhi — pardon, dve sestri na en mah, ob kojih posetu sem se mogel le odpočiti. Sicer imam samo eno sestro, ali moj blagopokojni oče mi bo dobrovoljno stavil na račun poetične prostosti, ako sem en eksemplar prišel.

In tako sem jo odrinil prav radodoveden, kako mora izgledati čudezni psiček, kojega kreposti, inteligence, dresuro, šegavost itd. je Nora na celih štirih pisemskih straneh poveljevala.

Ko sem na Dvoru potrkal na Norina vrata, je nastal v sobi grozen šunder, pasje lajanje in renčanje, kakor da sem naletel na pasji obor. Ko sem vrata oprežno odprl, mi skoči skozi odprtino divja zver naravnost v obraz; v sobi pa sem stal trem bevsjakojčim psom, ki so proti meni navalili, brez vse moči nasproti, tako, da so se mi lasje ježili. Dva psa — bila sta dobro vzgojena — je Nora z lahkoto odpravila, tretji pa se ni dal ukrotiti in je nama pri poljubovanju misleč, da se gre za atentat proti njegovi gospodinj, kar med glavi šinil. Še le po dolgem prizadevanju, misleč, da se gre za atentat

proti njegovi gospodinj, se je ulegel na Norino vlečko renčec in zaradi storiene mu sile vidno ozlovoljen.

„Ali vidiš mojega ljubkega Bucija, kako je priden?“ so bile prve besede moje sestre.

„V istini prav ljubeč, prav priden!“ odgovorim na kar mi je predstavila druga dva psa. Fips in Lola sta bila last moje sestre Flore in sta bila pri Buciju na posetu.

Dasi bi se bil imel z Noro o najinih privatnih razmerah dovolj razgovarjati, se je vendar glavni govor sukal okoli neizogibnega Bucija, o katerega kvalifikaciji sem bil že pri vstopu v sobo precej na jasnem.

Ko sva sedla, je Buci tudi že ležal v naročju gospodinj ter si je tam prav udobno uredil, mene pa je s svojimi rjavo-sivo-zelenimi, izbuljenimi očmi neprestano nezaupno zijal.

Imajo me za temeljitega poznavalca psov, pri Buciju pa me je zapustila pamet. Določitev njegove pasme prepuščam modri kombinaciji čitatelja temeljem nastopnih pripomočkov.

Buci je bil srednje velik pes ru-

menosive barve, na hrbtu črno pikaste (morebiti potomec kakega volka?) z naravnim črnim ovratnikom. Zali-bog je imel, kakor njegovi drugi sorodniki, štiri noge. Stvarnikova roka je glavi, ki jo je postavila na čokato, valjasto telo, krepko vrisala nosilec značaj. Pogled je kazal nekaj svetoven spor, vladoželjnost v zvezi s prepirljivostjo in požrešnostjo. Ušesa so do polovice trdo štrlela kviško njiju črna konca pa sta dol visela nalik mokri cunji. Košat rep je hrepenel po poznavanju glave in je ob hrbtu tako dolgo tja silil, dokler je onemogel podlegel in v spiralni obliki našel svoje stalno počivališče ob koncu hrbita, kar je psu vtisnilo pečat izgovorjene nesramnosti.

Celo uro sem moral s samozatajevalno potrpežljivostjo poslušati življenjepisa Bucija. Kakor sem izvedel, je on zagledal luč sveta v turškem dučanu v Baščaršiji bosenskega glavnega mesta. Hoteli so ga kot nepotreben obiteljski prirastek izročiti zelenim valom Miljačke, ko je slučajno prišla, Nora ter se kot mačeha zavzela za k smrti obsojenega cucka. Zatorej se da ginljiva vdanost do reši-

sani načrti so imeli naslov: „Načrt, dogovorjen z Rouvrejem za slučaj državnega prevrata“. Rouvre je poslanec centruma.

Japonska želi trajni mir.

London, 29. aprila. Vsled vesti v inozemskih časopisih, da smatra Japonska mirovno pogodbo z Rusijo le za premirje ter hoče Rusijo za vedno vreči od morskih obali, da sama zavzame nadvlado v Daljnem Vzhodu, razglasa japonska vlada uradno, da so vse take vesti zgolj ščuvanja proti Japonski. Japonska nima druge želje, kakor utrditi mir v Vzhodni Aziji in živeti z vsemi narodi v prijateljsstvu.

Slovensko gledališče.

(Izredni občni zbor „Dramatičnega društva“.)

V soboto zvečer se je vršil v „Narodnem domu“ izredni občni zbor „Dramatičnega društva“ vsled sklepa zadnjega rednega občnega zbora. Ta občni zbor je obiskalo 16 oseb.

Zborovanje je otvoril predsednik g. dr. Karel Bleiweis, ki je naznanil, da se bode posrečilo nadaljnjo prirejanje predstav, to pa le z izredno podporo in dobrim obiskom, sicer bode zopet deficit. Od deželnega odbora je dobilo društvo obvestilo, da dobi izplačanih obljubljenih 10.311 K 24 vin. takoj, ko bo zagotovljeno pokritje. Na podlagi tega je mogoče misliti na bodočo sezono.

Nato je predložil blagajnik gosp. Rozman sledeči proračun:

Potrebnostina: gaže 50.000 K, repertoar 4000 K, garderoba 2000 K, zavarovalnina, davek, obresti 1700 K, naobrazba in pouk 500 K, razno 4000 kron; skupaj 62.200 K.

Pokritje: subvencija mesta 26.000 K, gledališko društvo 1200 K, članarina 360 K, lože 9500 K, predstave 19.000 K, razno 200 K; skupaj 56.260 K. Nedostatek torej 5940 kron.

Predvsem moramo pripomniti, je dejal g. blagajnik, da ta proračun ni točen in zanesljiv; mogoče da se motimo tako pri potrebnosti kakor pri pokritju, a podlaga naj bo nadaljnji ukrepom današnjega zborovanja. Deficit bi znašal okroglo 6000 K. Kako naj se pokrije ta deficit? Morebiti bi se dalo postaviti gledališko društvo na širšo podlago. Poglejmo Neme! Nemško gledališko društvo nabere vsako leto do 6000 K. Naše gledališko društvo šteje kakih 30 članov, kar je vsekakor premalo; z živahnejšo agitacijo bi se morda dalo pridobiti več članov, da bi se nabralo 2000—3000 kron. Ostanek deficita bi se pokrili iz preostanka dovoljene nam deželne podpore v znesku 10.311 K 24 vin. G. govornik je prečital nato tozadevni odlok deželnega odbora z dne 24. aprila 1906. Na ta odlok nam noče nihče posoditi niti vinarja; posojilnice, pri katerih smo se oglašili, so nam obljubile dati denar le na osebne menične podpise, a „Dramatično društvo“ oziroma občni zbor naj bi pa odbornikom, ki bi podpisali dotične menice, jamčil s svojim inventarjem. Na ta način bi bila rešena ne le prihodnja gledališka sezona, temveč tudi slovensko gledališče sploh. Ko bi bil jaz v takih gmotnih razmerah, podpisal bi menico sam, in sicer brez vsakega jamstva od strani „Dramatičnega društva“, ker je v sedanjem položaju tak podpis naposled le gola formaliteta. Upam torej, da se bodo našli možje, ki se bodo, upoštevaje označene razmere, odločili, da podpisajo dotične menice, ker bi bila neizbrisljiva sramota, če bi iz zgolj malenkostne formalitete, ki niti z vinarjem rizika ni spojena, pustili propasti slovensko gledališče in bi se nam nemški listi še bolj rogali.

Vnela se je nato dolga debata, v katero so posegli gg. Kobal, Govékar, dr. Bleiweis, Pahor, Rozman, Pustoslemšek, Hudo-verniki in Wester in konec katere je bil, da je bil sprejet predlog gosp. Pustoslemška, da se obrne odbor na mestni občinski svet ljubljanski s prošnjo, naj z ozirom nato, da je deželni odbor zagotovil deželno podporo v znesku 10.311 K 24 vin. izplačati takoj, čim bo zagotovljeno pokritje, prevzame jamstvo za posojilo, ki ga društvo potrebuje, da se osigura nadaljnji obstoj gledališča. Ako bi pa občinski svet ne hotel ugoditi tej prošnji, mora podpisati menice odbor.

Ker so iz odbora izstopili gg. dr. Stare, Janko Bleiweis in prof. Wester, izvoljeni so bili soglasno vanj gg.: deželni sodni svetnik A. Andolšek, prof. Juvančič in prof. Wester.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. aprila.

— **Sleparjenje javnega menaja.** Minole dni smo čitali v dunaj-

skih in v graških listih dolg komuniké, kako je „lepi klub“ zopet enkrat reševal čast in korist slovenskega naroda. V tem komunikéju je bilo povedano, da so šli trije junaki „lepega kluba“ z nabrušenimi sulicami nad Gautscha, ker jih je ta pri pogajanjih zastran parlamentariziranja ministrstva preziral tako, kakor se prezirajo podkupljeni ljudje. Prav bombastično se glasi ta komuniké. Naiven človek utegne res verjeti, da so ti klerikalni izdajalci kdo ve kako energično nastopili zoper Gautschev namen, podeliti kočevskim Nemcem poseben mandat, poklicati Derschatto v ministrstvo in pustiti pri parlamentariziranju Jugoslovane v kotu. Toda vse to je le humbug, je le navadno sleparjenje javnega mnenja, čisto navadna politična žlindra in prav nič drugega. Komuniké je bil izdan, da premosti javno mnenje na Slovenskem — da pa bi vlada in drugi visoki krogi ne bili v zmoti in se po tem komuniqueju ne dali zapeljati, je dobila „Slavische Correspondenz“, ki izhaja na Dunaju „von zständiger Seite, pooblastilo izjaviti, da so navedbe tega komunikéja „in allen Theilen durchaus unzutreffend und direct erfunden.“ Torej neresnično in izmišljeno je, da so se klerikalci pritožili pri Gautschu, ker hoče dati kočevskim Nemcem poseben mandat, ker je hotel smrtnega sovražnika Slovencev, Derschatto, poklicati v ministrstvo, Jugoslovane pa pri parlamentarizovanju vlade prezeht. Mi tudi verjamemo, da je vse to izmišljeno, ker podkupljeni hlapci morajo parirati in molčati, toda sramotno je, da klerikalci pošiljajo v javnost izmišljene in zlagane komuniqueje in varajo občinstvo, obenem pa preklicujejo v malokomu znani korespondenci to isto, kar so sami spravili v svet. Tako postopanje je sleparsko.

— **V državnem zboru** je vložil poslanec Plantan 20 peticij kranjskih mest in trgov zaradi določitve dveh mandatov za državni zbor. Poslanec dr. Ploj je vložil 6 peticij iz Koroške zaradi določitve 2 volilnih okrajev za koroške Slovence.

— **Uboge reve.** Klerikalnim izdajalcem je težko pri srcu in strah jih je prevaranega ljudstva. Kakor udarec v obraz je vplivalo tudi na preprosto ljudstvo, ko se je v deželnem zboru pokazala klerikalno-nemška zveza. Tudi najmirnejši ljudje so začeli pljuvati na duhovsko stranko, ki je deset let dan na dan razglasila, da je zveza z Nemci, ki ima namen ohraniti slovensko gledališče, nemoralna in izdajalska, ki pa je pri prvi priliki sklenila sama zvezo z Nemci v svrhu, da ohrani 53 nemških veleposestnikov deset mandatov, oicigani pa slovensko delavstvo in oropa slovensko meščanstvo vsakega zastopstva. Ogorčenje proti izdajalskim klerikalcem rase tembolj, ker so prodali življenske interese koroških in štajerskih Slovencev. Kakor morje v začetku velikega viharja, tako se giblje danes slovenski narod. Na Štajerskem in na Koroškem je nastalo nepopisno sovraštvo proti kranjskim klerikalcem, celo med duhovščino in na Kranjskem samem so se začele gibati mase, ker so začele spoznavati lopovski značaj klerikalizma. V pomirjenju tega občinstva prirejajo klerikalci vse polno shodov, ali udeležujejo se jih le največji butci kar jih je na deželi, tisti kimavci, ki vse verjamejo, kar jim natvezi kako kaplane; boljšega človeka ni nikdar na te klerikalne shode, dočim se udeležujejo naprednih shodov najrazumnejši in najuglednejši možje. Vzlic temu porablja klerikalci te shode, da delajo z njimi obupajočim svojim tovarišem — korajžo. „Slovenec“ je priobčil poseben članek, ki ima ta namen, in v katerem se je povzpel do trditve, da voditelji narodno-napredne stranke nimajo danes toliko ugleda v ljudstvu, kakor en klerikalen delavec, kmet ali kaplan. Menda so se katoliškim izdajalcem začeli že možgani mehčati, sicer bi se ne upali pisati takih otrobi. Če so že tako daleč, da morajo na tak način, kakor je to storil „Slovenec“ v soboto, delati svojim ljudem korajžo, potem je to jako dobro znamenje — za nas.

— **Bistvo klerikalne stranke** smo videli včeraj, ko je sklical dr. Šusteršič prav po diktatorsko velik shod „Slovenske ljudske stranke“ v ljubljanski „Union“. Za ta shod so tako strašansko agitirali, da so potrošili par stotakov in da se je marsikateri klerikalni agitator pošteno prehladil. Bobnali so po vsej deželi, naj pridejo ljudje v Ljubljano, da rešijo katoliško vero, katero hoté ti ciganski liberalci iztrebiti. Učinek teh strašnih besedi ni izostal docela, kajti prišli so katoliški možje iz najoddaljenejših krajev dežele. Da so res od daleč prišli, dokazuje, da so bili oboroženi z velikimi cekarji, polnimi raznih jedil. Do gležnjev otepeni so bili ti možje in opirali se na ogromne dežnike, ko so jih njihovi kaplani prignali v Ljubljano, kazat svojo nezavednost. Pri vstopu v „Union“ jih je sprejela jata cigararic, ki so napravile špalir, skozi katerega so prišli do prvega cerbera Štefeta. Tu ni bilo nebenega zadržka, kajti Štefe je bil prijazen in ljubezniv, da nič takega. Hujše je bilo pa pri vstopu v dvorano. Tu je stal mali Gostinčar junior in z resnim in strogim obrazom motril došlece, predno jih je spustil mimo sebe. Naš poročevalec si je hotel ogledati ta veliki shod, za katerega je bilo toliko bobnanja, a je slabo naletel. Že pri Štefetu se je ustavilo in si Štefe ni hotel dati dopovedati, da je on zadnjič v Šiški smel čisto neovirano na shod narodno-napredne stranke in da je stari Gostinčar na shodu v „Mestnem domu“ smel celo govoriti. Ker je bilo našemu poročevalcu ležeče na tem, da pride v dvorano, odšel je tja po drugi strani, kjer ni bilo nastavljenih nič straž. Shod, napovedan kot „velik shod“, je bil jako klavern. Dasi so klerikalci delali tedne z vsem svojim agitatorskim aparatom, vendar ni bilo nad 500 ljudi na shodu. Da bi jih bilo več videti, so postavili v dvorano 300 stolov, na galerijo so pa spravili 15 oseb, da bodo lahko trdili, da je bila natlačeno polna. Med udeležniki shoda ni bilo niti ene inteligentne osebe. Par klerikalnih dijakov, ki smejo biti na vsakem klerikalnem političnem shodu, kakih 50 cigararic, do 100 kaplanov, ostali so bili pa za lase privlečeni kmetiči, ki niso docela nič vedeli, za kaj se gre in so zavpili živio, kadar je kak kaplan izpustil ta vzklik. Kakor je bila udeležba v primeri z velikansko agitacijo za shod klaverna, ravno tako če ne še bolj klaverna so bili govori. Ne le, da niso imeli govorniki nobenega govorniškega daru — omenjamo dr. Schweitzerja, Demšarja, Kregarja, Muštra itd. — poleg tega so kvasili take otrobe, da je človeka glava bolela. Poslušalce so smatrali gotovo za same otroke, kajti vsak govornik je povedal par pravljic iz viteških časov. Čudno ni torej, da so jeli kmetje zapuščati dvorano kaj prvi četrt ure shoda. Čim dalje so vezali otrobe klerikalni govorniki, ki so se skušali, kdo bo povedal večjo bedastočo, toliko bolj so poslušalci odhajali z zborovališča in godrnjali, da se ne dajo drugikrat več tako potegniti. Ko je pa dr. Šusteršič začel govoriti z onim raskavim glasom, ki ga dela še bolj antipatičnega, kot ga dela že njegova zunanost, zaropotali so težki kmetjski čevlji po dvorani in iz nje. Dr. Šusteršič je kmalu govoril kakim 150 zabitežem, ki so predstavljali mogočno „Slovensko ljudsko stranko“. Dr. Šusteršič je tako konfuzno govoril, da so še celo nekateri kaplani zapuščali dvorano, s čimur je menda dovolj povedano. Dočim so klerikalni udeležniki odhajali na prosto in so jih pri vstopu za božjo voljo prosili, naj ne delajo s svojim odhodom sramote stranki, je bilo z našim poročevalcem nekoliko drugače. Neki klerikalen dijak — imenovali bi ga lahko, a se ne ponižamo do „Slovenčevega“ denuncijantstva — je zapazil, da ima svinčnik v roki. Takoj je zašumelo okrog našega poročevalca, nekdo je tekel ven in prisopil nazaj z Štefetom in malim Gostinčarjem, ki sta zahtevala, da se takoj odstrani, če se ne bo zlepa, se bo pa zgrda. Posebno mladi Gostinčar se je usajal in kar cepetal z nogami. Ker je naš poročevalec Gostinčarju povedal, da lahko

stavlja svoje zahteve, kolikor hoče, samo on (poročevalec) jih ne upošteva, čeprav je Gostinčar obervnenmetalec, odšel je mali fante in se vrnil s tropom orjaških mož, katerim je s prstom kazoč na našega poročevalca dejal: Ta le! Kot nori so se zakadili te katoliške barabe v svoj cilj in dasi je šel naš poročevalec mirno proti vratom, so ga suvali kot besni s pestmi in z gorjačami. V dvorani je nastal silen šum, predsednik Povše je bil na zvonec in ko je bil naš poročevalec zunaj, raztolmačil prisotnim, da je bil tukaj nevaren človek od „Slov. Naroda“, človek, ki je hotel nekaj lažnjivega zapisati. Na vsak način so se klerikalci s tem svojim činom izkazali jako hvaležne, ker so na zadnjih liberalnih shodih imeli „Slovenčevi“ poročevalci povsod prost vstop in Štefetu v Šiški ni nihče nič storil, dasi je vpil, kolikor so mu pljuča dala. Klerikalni surovinci so vrgli iz dvorane tudi nekega drugega mladega moža, ker je imel v gumbnici rdeč klinček in ker ni ploskal Demšarju, ki se je ljubeznivo posmejalo, ko je zragljal svoj govor, kakor šolski učenec II. razreda, kateremu se je po dolgem piljenju posrečilo povedati par stavkov iz berila na izust. Kakor smo zvedeli, so nastopajoči govorniki delali silno reklamo za vzajemno zavarovalnico, za Šusteršiča kot advokata in pozivali poslušalce, naj ne kupujejo ničesar pri liberalnih trgovcih in ničesar ne naroče pri liberalnih obrtnikih.

— **Volitev na Štajerskem.** Iz

Ptuja smo prejeli naslednje pismo: Spoštovani gospod urednik! V št. 95 z dne 26. aprila t. l. ste objavili dopis s Štajerskega, ki se peča z mojo osebo. Blagovolite sprejeti sledeče pojasnilo. Stvari in meni se s tem dopisom ni prav nič ustreglo. Moji „ljubi prijatelji“ mi bodo spet podtikali, da sem jaz dopis povzročil, ali celo inspiriral, se ve, da pečem še število kandidatov, ali da se ustreže moji „častilakomnosti“. Zatorej izjavljam, da z dopisom nisem v nobeni zvezi! Obenem pa pripomnim, da nimam povoda, potegovati se za kak mandat, ker imam dovolj svojih skrbí in brig. Odličnim spoštovanjem vdani dr. Fran Jurtéla, odvetnik.

— **Volilna reforma in goriški**

Slovinci. Kakor so Slovenci na Koroškem in Štajerskem prikrajšani po volilni reformi za nekaj mandatov po zaslugi kranjskih klerikalcev, tako se hoče zdaj napraviti tudi z goriškimi Slovenci. Lahom se hoče dati k dosedanjima dvema še en mandat, dočim dobe Slovenci le tri. Da se s tem namerava ustvariti nova krivica, je jasno, če se pogledajo volilni okraji. Ti štejejo pri Slovencih po 42.000 (goriški) 44.900 (sodni okraji Ajdovščina, Komen, Sežana, z občinskimi Doberdob in Devin) in 49.500 prebivalcev (sodni okraji Tolmin, Cerklje, Kanal, Kobarid in Bovec). Pri Lahih pa imajo volilni okraji 27.800, 40.700 in 27.600 prebivalcev. Ako se da Lahom tri poslance, potem morajo goriški Slovenci naravno zahtevati v primeri z Italijani še najmanj enega poslanca. Z ozirom na to pravi „Soča“: „Zakaj delajo tako z nami? Lahi so se pridno gibali doma in na Dunaju, dr. Žlindra je s prodajo štajerskih in koroških Slovencev ustvaril pri vladi mnenje, da se sme delati s Slovenci, kar se hoče — pa tudi iz naše dežele se ni čulo nič na merodajnih mestih, kakega mnenja so goriški Slovenci glede laških zahtev. Seveda, potem so lahko Lahi vedno nad nami. Korenito besedo izpregovoriti v tem pogledu je še čas, in sicer v parlamentarnem odseku za volilno reformo. Upajmo, da se to zgodi!“

— **Germanizacija na Koroškem.** Za ljudsko šolo v Šmihelu pri

Pliberku je koroški deželni šolski svet tihotapsko ukrenil nov učni red. Po zakonu bi moral vprašati krajni šolski svet za njegovo mnenje, ali zakoni so menda samo še za to, da jih nemški birokratje prezirajo in tepajo, kadar se jim zljubi. Bistvo novega učnega reda je, da se hoče z njim proti volji krajnega šolskega sveta in proti volji občine uvesti nemščina že v drugi in v prvi razred. Na tak način so nemški na-

eijonalni birokratje germanizovali šolo v Globasnici in zdaj bi to radi poskusili s šolo v Šmihelu. Zadnji čas je, da se enkrat v državnem zboru pojasni početje koroškega dež. šolskega sveta; ker to ni mogoče pri proračunu — ta pride kdo ve kdaj na vrsto — naj se to stori potom nujnega predloga.

— **Volilna agitacija v ljudski**

šoli. Dne 5. aprila t. l. se je vršila občinska volitev na Colu pri Vipavi. Klerikalna stranka se je poslužila vseh sredstev, da zmaga pri tej volitvi. Te agitacije se je udeležila tudi tamošnja začasna učiteljica s tem, da je z otroci v šoli molila pet očenašev in pet češčenasmarij za srečno izvolitev klerikalnih kandidatov. Tudi je otrokom v šoli naročila, da morajo tudi doma moliti za srečni izid volitve. Tedaj tako daleč smo že prišli na Kranjskem, da se že naše nežne mladine ne pusti pri miru, da se cele med njo zanaša politika in v njih srcih vzbuja srd do narodnonapredne stranke. V drugih razmerah zahtevamo od pristojne šolske oblasti, naj naredi takemu nezalisanemu početju enkrat za vselej konec, ali pri nas je tako zahtevanje nemogoče, ke so cesarske oblasti samo še v službi klerikalizma.

— **Redni občni zbor „Sloven-**

ske Maticice“ se vrši letos dne 16. maja t. l. ob 6. popoldne v „Mestnem domu“. Poleg običajnih točk dnevnega reda je na vrsti tudi dopolnilna volitev društvenega odbora. Poverjenike opozarjamo, da je iznova, ali nanovo voliti sledeče gg.: Dr. Fran Ilesič, Josip Kostanjevec, Fr. Levec, Fr. Orožen, Rajko Perušek, dr. Janko Šleibinger, dr. Ivan Tavčar, dr. Josip Tominišek, Ivan Vrhovnik in dr. Fr. Zbašnik. Opozarjamo, da voli nasprotna stranka iznova dekana A. Koblarja in nanovo sem. prof. dr. Grudna, ki naj se na volilnih listah črtata. Poverjeniki naj storé svojo dolžnost ter naj se ne dajo premotiti z ničemer!

— **Vojaške vesti.** S 1. majem

je običajni glavni avanzma v armadi. Imenovani so med drugimi: za podpolkovnika major Vil. pl. Lanin-gen, načelnik 28. divizije v Ljubljani; majorja sta postala stotnika Josip Walter pri 27. in J. Konščegg pri 17. polku. Višja štabna zdravnik 1. razreda sta postala poveljnik tržaške garnizijske bolnice dr. E. Trnka in novi poveljnik ljubljanske garnizijske bolnice dr. Ant. Weiss; višji štabni zdravnik 2. razreda je postal dr. J. Hirtenhuber v Ljubljani, ki je obenem imenovan za zdravstvenega načelnika v Kromeržu. Na njegovo mesto v Ljubljano pride novoimenovani štabni zdravnik Anton Lusenberger od 84. polka.

— **Imenovanja.** Okrajni glavar

na Lošnju dr. Higin pl. Skarpa je imenovan namestniškim svetnikom extra statum v Primorju. Okrajni komisar Josip Gasser v Gorici je imenovan namestniškim tajnikom extra statum na Primorskem.

— **Promoviral** je na vseučilišču v Gradcu dne 28. t. m. g. cand. med. Josip Buh, rodom ljubljčan, asistent na fiziološkem zavodu graškega vseučilišča, doktorjem vsega zdravilstva. Čestitamo!

— **Odlikovanje.** Črnogorski knez je odlikoval avstrijskega podanika Natalija Ognjeviča v Trstu z zlatim zaslužnim križcem s krono.

— **Novo pokopališče** je dogotovljeno in blagoslovljeno in v nekaterih dneh začno tam že tudi pokopavati mrljice. Rajni šentpeterski župnik Malenšek bo menda prvi, ki bo počival na novem pokopališču. Z naznanilom o otvoritvi novega pokopališča je duhovska gospoda združila tudi naznanilo, da je zvišala pristojbine za grobe. To zvišanje se opravičuje z izdatki, ki jih je povzročila zgradba novega pokopališča. Seveda je to švindal. Staro pokopališče je neslo ogromnih dohodkov in če se je zgradilo zdaj novo pokopališče, je s tem duhovščina le svoj kapital dobro naložila. Ta denar, kar ga je duhovščina naložila na novo pokopališče, bo nesel gotovo 30 odstotkov, tudi če se pristojbine čisto nič ne zvišajo. Vzlic temu duhovna gospoda še ni sita in hoče pristojbine zvišati. Da bo občinstvo to lakomnost prav spoznalo, moramo omeniti, da

Kopališka uprava neče sezidati mrt-
nične, marveč zahteva, naj jo se-
— mestna občina. Naravno je,
se občina ne sme vdati. Dokler
bo rešeno vprašanje o mrtvašnici
novem pokopališču, se bo uporaba
mrtvašnice na starem pokopa-
— To bo prav pripravno, da se v
njih kužnih boleznih te bolezni ne-
ko laglje razširijo. Kopališka
ava hoče že te dni zapreti staro
kopališče, a zdi se nam, da to ne
je. Posestniki zidanih grobov bi
pač veliki tepci, ko bi kaj takega
dili. Novo pokopališče se je zgra-
zaradi zemlje na starem pokop-
šču, to je, iz sanitarnih vzrokov.
ti temu pa, da se mrličji pokopa-
jo v zidane grobnice, pa ni sanitar-
ugovorov in zato se lahko te grob-
tudi še nadalje uporabljajo.

— Glas iz občinstva. Piše se
Pri naših solah je še v marsi-
star cof, ki nikakor noče izgi-
Med drugim je tudi to, da se
s 1. majem prične popoldan-
pouk šole ob 3. uri. Drugod skrb-
so otroci popoldne prosti, pri nas
jim pa s tem popolno pokvari cel
popoldan. Pouk se tako pozno začne
zato, da ni tako vroče. Kdor
misli, se korenito moti, kajti tem-
peratura v šolskih sobah je ob 3. in
4. uri višja nego ob 2. uri. Sploh pa
ni pouka od 1. junija dalje, ako
popoldne zelo vroče. Edino to se
seže, da se otrokom skvari celo
popoldne, kajti šole ob 1/4. ali 1/2.
prosti. Za južino je prepozno, za
kerjo prezgodaj. Na sprehod ne
grejo, ker bi prepozno došli domov
bi se ne mogli učiti, doma ostati
ni morejo. Pred šolskim poukom
vročini tudi ne kaže iti jim na
prehod. Ako se že povsod in vedno
vori o higijeni, naj se ta velik ne-
ustatek odpravi. Upamo, da bo de-
mni mestni šolski svet ukrenil pa-
gano in to odpravil, za kar lepo
osimo. Ali bi ne kazalo, ves pouk
nemestiti na dopoldne? Ako gre to
realni, zakaj bi ne šlo na ljudski
ti. Vsaj poskusi naj se enkrat. Vse-
ko pa želimo, da se prične popold-
niški pouk kolikor mogoče zgodaj,
more potem mladina na prosto v
zrak, katerega je naša mestna
ladina tako potrebna. Ako se ne
otimo, se prične že v začetku maja
tem poznim popoldanskim poukom.
gino prosimo odpomoči od strani
nega c. kr. mestnega šolskega
ta. Več starišev.

— II. državna gimnazija v
ljublani. Post tot discrimina rerum
bode v gradnjo že davno projek-
tiranega poslopja za II. državno
gimnazijo pričelo sredi prihodnjega
seca. Gradbena dela so se izročila,
kor slišimo, kranjski stavbeni družbi.
sloppje, v katerem bo nameščena
di licealna biblioteka, mora biti do
septembra 1907 popolnem dograjeno,
ko da se bode drugo jesen že lahko
ročilo svojemu namenu. Novo po-
pje bo stalo ob Poljanski cesti na
šdaj Del Cottovem svetu.

— Dramatičen večer priredita
ana srbska tragedija gospa Teo-
dorić in njen sin v „Narodnem
mu“ in sicer dne 3. maja. Polo-
na čistega dobička je namenjena
ružbi sv. Cirila in Metoda. Gospa
teodorović je v Ljubljani izza pre-
jih nastopov na dobrem glasu;
dnji čas je igrala na korist česke
lske družbe na českem in nastopila
66 krajih, tudi v Pragi, v Plznu,
Brnu in v Tešinu ter so se češki
si o dotičnih predstavah izrazili
estransko jako ugodno.

— Klasifikacija konj za mesto
ljublano se vrši dne 2., 3. in 4.
aja na konjskem sejmišču poleg
estne klavnice po nastopnem redu:
ne 2. maja ob 9. za II. okraj
entjakovski, ob 10. za III. okraj
vorni; dne 3. maja ob 9. za IV.
raj (kolodvorski); dne 4. maja ob
za I. okraj (šolski), ob 1/2.10. za V.
raj (predkraj-Barje), ob 10. za VI.
raj (Vodmat). Lastnikom je
evilo svojih konj najkasneje
o ponedeljka ob devetih do-
oldne naznaniti mestnemu
agistralu za naznanilnicami, ki
se razdelile med posestnike. Kdor
naznanilnice ni dobil, jo dobi na
agistralu. Opust naznanitve se
naznuje z globo do 200 K.

— Majnikova slavnost „Olep-
evalnega društva v Rožni dolini
ri Ljubljani“ bo v nedeljo, dne 13.
aja in bode nudila s svojim izbranim
poredom nekaj izrednega. Priredi se
lik vojaški koncert, nastopilo bode
di iz posebne naklonjenosti pevsko
ruštvo „Slavec“. Vrh bogatih za-
avnih točk bode domač vseskač raz-
pbelj nebroj umetnih ognjenih zvezd,
ač in žarnic v pomladni večer. Ker
se vrt restavracije „Rožna dolina“ za-
ore z vsakim enakim mestnim vrtom
osati ter je zajamčena najboljša po-
režba v vseh rožendolskih gostilnah,
podejo izvestno Ljubljancem posesti
obilnim obiskom svoje najbližje na-
redne sosede.

— Pešizlet šišenskega „So-
la“. Točno po načrtu je napravil
šenski „Sokol“ včeraj svoj pešizlet.
i se strašil slabe poti, ne slabega

vremena, vkljub vsem ploham je
vztrajno korakal naprej. Udeležba je
bila prav dobra. V kroju je bilo 24
bratov, pridružil pa se jim je še ka-
kih 15 bratov ne v kroju. Dasi so
bili parkrat dobro premočeni, jih
vendar ni minila dobra volja, marveč
so bili vsi za to, da naj se kmalu
zopet priredi kak izlet. Vsa čast vr-
lemu šišenskemu „Sokolu“, ki pozna
sokolsko nalogo in to tudi izvršuje!

— 5 dni ležal mrtve v gozdu.
78letni posestnik Josip Robida iz
Besnice pri Ljubljani je 22. t. m. iz
Unajnarev domov gredoč padel v
gozdu v deset metrov globoko brezno
in se ubil. Našli so ga šele 27. t. m.

— Aretovan nemški gostilni-
čar v Domžalah. V Domžalah so
orožniki aretovali nemškega gostilni-
čarja Reinerja, ker je baje hotel po-
siliti neko žensko.

— Umrl je Kamniku tovarnar
Aleksander Radešič, star 69 let.
Pokojnik se je pečal že 40 let s pri-
dobivanjem kamniškega sužnjega
prahu in si je kot trgovec v Trstu
pridobil veliko premoženje.

— Umrl je v Ložu trgovec in
posestnik g. Franc Kovač v starosti
70 let. Blagemu narodnjaku in somi-
šljeniku bodi prijazen spomin!

— Izžrebani porotniki za II.
zasedanje v Novem mestu, ki se prične
28. majnika 1906.: Vidmar Franc, po-
sestnik v Ambrusu; Kostanjevič Jan-
nez, posestnik v Mirni peči; Klun Fr.,
posestnik v Lienfeldu; Zesser Fr.,
trgovec v Krškem; Spendal Anton,
posestnik v Biški vasi; Loy Franc,
trgovec v Kočevju; Ajster Jožef, po-
sestnik v Krški vasi; Siegmund Ma-
tija, posestnik iz Stare cerkve pri Ko-
čevju; Verderber Ivan, gostilničar v
Kočevju; Prijatelj Franc, posestnik in
trgovec v Tržišču; Rus Ivan, posest-
nik in trgovec v Brežah; Božič Franc,
posestnik v Gor. Suhadolu; Novak
Ivan, posestnik v Račjem selu; Če-
šarek Jakob, posestnik in krčmar v
Dolenji vasi; Kolenc Martin, posestnik
in trgovec na Mirni; Sever Otmar, c.
kr. nadporočnik in posestnik v Ko-
stanjevič; Štritar Andrej, posestnik
in gostilničar pri Sv. Križu pri Ko-
stanjevič; Slivnik Vinko, posestnik
in trgovec v St. Vidu; Jerman Ivan,
posestnik in gostilničar na Gmajni;
Bukovec Jožef, posestnik na Kleču;
Oražec Franc, posestnik in mlinar v
Prigoric; Jaklič Juri, posestnik in
gostilničar v Črnomlju; Volovec Mar-
tin, posestnik in trgovec v St. Jer-
neju; Morscher Franc, posestnik in
trgovec na Smuki; Andoljšek Anton,
posestnik in trgovec v Gorenjem Bo-
štanju; Marinček Franc, posestnik v
Cerkljah; Schneller Ivan, posestnik
in trgovec v Koprivniku; Simonič
Jožef, posestnik v Mladici; Šlajpah
Alojzij, posestnik in gostilničar na
Veliki Loki; Ditrh Viktor, gozdarski
nadzornik v Soteski; Drobnič Franc,
posestnik in pek v Ribnici; Hrovat
Franc, posestnik in mlinar na Ratežu;
Erčul Franc, posestnik v Zagorici;
Smole Nace, posestnik in župan v Zu-
bini. Namestniki so: Šali Anton, Novo
mesto; Berdavs Jožef, Vavta vas;
Kramaršič Anton, Jurka vas; Bergant
Simon, Novo mesto; Ferlič Ludovik,
Novo mesto; Košiček Franc, Novo
mesto; pl. Sladovič Simon, Novo mesto;
Brunner Maks, Novo mesto; Možina
Franc, Novo mesto.

— Iz Rateč na Gorenjskem.
Pri naboru dne 27. aprila je bilo po-
trjenih izmed 19 mladeničev kar 10.
Stariši so večidel pogoreli. Nekaj
nsmiljenja bi bilo pač potreba.

— V Srednji vasi v Bohinju
je občinski odbor soglasno sklenil, da
bo županstvo kolkovalo znanepj vse
uradne vloge z narodnim kolkom.

— Odpeljal je v Hrušici iz oče-
tve hiše 26letni Gvido Hayne, rojen
in pristojen v Žužemberk, 13letno
Marijo Pauritschevo in najbrže izvršil
nad njo tudi hudodelstvo oskrbme.
Hayne je srednjega, močnega stasa,
ima plave lase in brke, ter se pri hoji
drži naprej in govori slovensko, nem-
ško in laško. Obleden je v zeleno lo-
densko obleko, ima Jägerovo srajco in
zelen klobuk. Pauritscheva je pa maj-
hna, šibka, suhega obraza, plavih las
in govori nemško in hrvaško. Kdor
ju vidi, naj to naznani prvemu var-
stvenemu oblastvu.

— Kdaj se otvori nova železnica?
Črta Jesenice-Gorica-Trst se otvori v
prvi polovici julija, črta Celovec-
Beljak pa v drugi polovici sep-
tembra.

— Trije dečki padli s skale.
S skalovja Pečovnika pri Celju so
padli trije majhni dečki, od katerih se
je eden silno pobil, druga dva pa ne
posebno.

— V silobranu. Ko se je pred-
preteklo nedeljo neki kolesar peljal
iz Radgone proti Hrastju-Muti pri
Radenci, zastavili so mu štirje
fantje pot in mu grozili. Kolesar je
pustil kolo in zbežal. Ker so se fantje,
ki so bili pijani, udri za njim, ustrelil
je kolesar vanje in zadel pos. sina
Kolarja, da je težko ranjen oblezal.

— Svoji k svojim! V Celovcu
je kupil neki Nemec v neki ondtni
trgovini kos mila, ki je bilo zavito v
zavitek s českim napisom. Vsled tega

se hočejo „Freie Stimmen“
razkrehniti, češ, Nemec zahtevaj od
nemškega trgovca samo nemških iz-
delkov in nobenih drugih ter lažejo,
kako so nemški izdelki v slovanskih
deželah povsod bojkotirani. Čas bi
že bil, da se tudi med nami Slovenci
uveljavijo zahteve, da bodemo pri
slovanskih trgovcih kupovali samo
slovanske izdelke. V tem oziru bi mo-
rali naši trgovci sami gledati na to, da
naročajo svoje potrebščine pri čeških
in drugih slovanskih trgovcih, ne pa
da s svojimi naročili podpirajo Nemce.
Nemški kapital se ravno zato tako
dobro med nami počuti, ker mu
gremo vsi na roko, pa bodi Peter ali
Pavel. Tudi bi se morali naši kmet-
ski ljudje navajati na narodne trdvice,
kakor se godi to n. pr. v Celju, kjer
slovanski trgovec dobro shaja, ker
vsak kmetški kupovalec ve, kateri
trgovec je narodnjak in kateri nem-
škutar. Seveda smo pri nas v tem
oziru še precej daleč zaostali, treba
pa bo enkrat korenite izpremembe.
Kadar prideš k trgovcu, zahtevaj od
njega svojih potrebščin, ki bodo slo-
vanskega izdelka in če jih ne bo imel,
pojdi k onemu, ki jih ima. Na ta na-
čin bodemo kmalu izpodrinili nemški
kapital, ki leži kot mōra na nas. Za-
hteva pa to tudi slovanska vzajem-
nost, če nečemo, da jo imamo samo
na jeziku.

— Poglavje o celibatu. Pri
okrožnem sodišču v Ljubnem se je
vršila pretečeno soboto kazenska raz-
prava zoper benediktinskega duhovnika
profesorja cerkvenega prava v Ad-
montu patra Izingrina Glatza in
zoper dekle Nežo Todt zaradi kri-
vega pričanja, oziroma zapeljivanja
h krivemu pričanju. Tožena „Nežika“
je služila pri hišniku v admontskem
samostanu. Lani je rodila otroka ter
navedla tesarja Pirknerja za očeta, ki
ga je tudi tožila za alimentacijo. Pri
sodišču je prisegla, da je Pirkner
otrokov oče, a Pirkner je svečano iz-
javljal, da ni imel s toženko nikoli
ničesar opraviti, pač pa je slišal pra-
viti, da je toženka imela intimne
zveze s patrom Izingrinom. Sodišče
je pozvalo patra za pričjo, ki je v
strahu pred posledicami krive prisega
tudi priznal intimne zveze. Nato je
„Nežika“ izpovedala, da ji je zapeljivi
pater strogo zabičil, da ga ne sme
izdati, temu naj tudi pri sodišču
pod prisego trdi, da je oče otroku
tesar Pirkner. Vprašala je še patra,
ali ni taka prisega greh, kar je pa
pater zanikal in jo pomiril. Dekla je
bila obsojena v enomesečno, pater
Glatz pa v trimesečno ječo. —
Pa naj še kdo reče, da ligurjanska
moralna ni več v veljavi.

— Dopolnilne volitve v Go-
rici. V drugem razredu je od 840
volilcev prišlo voliti 171 oseb. Izvo-
ljeni so kandidati vladajoče laške
stranke. Tudi v prvem razredu bo isti
rezultat.

— Ponarejen denar. V Trstu
kroži veliko ponarejenega denarja
kakor zlati po 10 K, goldinarji, krone
in drobci po 10 in 20 v.

— Vlom. V pekarno Franceta
Berceta v Trstu so vlomili tatovi
in si nabasali že polno vrečo raznih
jestvin, ko so vse skupaj pustili in
zbežali, ker so jih najbrž motili. Po-
licija je zaprla 5 sumljivih oseb.

— Kje so dediči? Lansko leto
se je na poti iz Lobos de Afnera v
Antwerpen potopila ladja „Ulcinous“,
recte „Aleinous“. Na ti ladji je bil
tudi mornar Anton Roberts, dozvedno
rojen leta 1864. v Trstu. Ker tamo-
nje oblasti ne morejo dognati, je li to
njegovo krstno ime ali priimek in ker
se o njegovih sorodnikih ne more nič
poizvedeti, se ti tem potom pozivljajo,
da se prej ko mogoče zglaste pri svo-
jem političnem oblastvu. Po Antonu
Robertsu imajo namreč njegovi sorod-
niki dobiti čez 66 funtov šterlingov
dedščine.

— Požigalka. V soboto zvečer
je prišla ka na Tržaški cesti službujo-
čemu policijskemu stražniku 48letna
dninarica Marija Posetova, rojena v
Bukovju, pristojna v Žire ter mu za-
čela pripovedovati, da je zažgala v
Mirkah pri Vrhniki hlev, šupo in
pod z namenom, da se reši svojega
moža, ki baje vedno gleda le po dru-
gih ženskah. Šupo, je rekla, da je
najprvo požila s petrolejem, potem
pa jo je zalgala. Dognalo se je, da
je posestniki Ivani Ogrinčevi faktično
pogorelo gospodarsko poslopje in ima
ta pri tem škodo do 1000 K. Pose-
tova je menda umobolna, kajti ko je
lansko leto delala s svojim možem v
tovarni na Jesenicah, ga je nekoč iz
ljubosumnosti z namenom ga ubiti,
udarila s kladivom po glavi, katerega
pa k sreči ni nevarno poškodovala,
vsled česar je bila aretovana in po
treh mesecih kot umobolna izpuščena
in oddana odgonskim potom v svojo
domovno občino. Izročili so jo včeraj
c. kr. deželnemu sodišču v preisko-
valni zapor.

— O gluhošem simulantu
je prejela policija brezimno, s svin-
čnikom pisano zalepko, s katero nek
zagovarja simulant mutastega Jaketa,
da je poštenjak itd. Obenem pravi
pisec, da so mestni stražniki pri tem

„Mutastem Jaketu“ nekoč popivali.
Pisec se tem potem prosi, da izvoli
naznaniti bližje podatke za svoje tr-
ditve in če je kaj na tem, bo gotovo
tudi toliko poštenjaka, da bo svoje
trditve branil s svojim polnim
imenom. Če je razven anonimnemu
pisu še komu kaj znanega o takem
popivanju, naj blagovoli to magistratu
naznaniti.

— Hudodelstvo posilnatv je iz-
vršil v Hrušici 50letni Štefan Lulič iz
Predvaganca št. 47 na Hrvaškem in
neznano kam pobegnil. Navedenec je
oženjen, velik, suhljat ter ima plave
brke in lase.

— Pri današnjem naboru je
bilo 136 mladeničev, izmed katerih je
bilo potrjenih 32. S tem je letošnje
novačenje v Ljubljani končano.

— Vrnili se je kamnosek Ignacij
Macolla, o katerem smo poročali, da
se že štiri dni pogreša.

— Delavske gibanje. Včeraj
se je odpeljalo z južnega kolodvora
v Ameriko 10 Slovencev in 15 Hr-
vatov. V Heb je šlo 40, v Scheibbs
25, v Meran 19, v Linc 20 Hrvatov.
Na Dunaj se je odpeljalo 100, v Bu-
dimpešto 90, v Kočevje 18, na Jese-
nice 17, v Ljubljani pa je ostalo 19
zidarjev. Iz Amerike je prišlo 19 Hr-
vatov. — V soboto je šlo v Ameriko
6 Hrvatov in 2 Slovencev, nazaj pa je
prišlo 10 Slovencev in 22 Macedon-
cev. V Inomost je šlo 22, v Aussee 12,
v Beljak 31, v Kočevje pa 8 Sloven-
cev. V Beljak je šlo 21, v Scheibbs
pa 24 Hrvatov. Iz Bohinja je prišlo
11 Macedoncev.

— Izgubljene in najdene reči.
Na južnem kolodvoru je bila izgub-
ljena, oziroma najdena palica, ženska
pelerina in dežnik. — Blagajničarka
gđ. Gizela Grimpnerjeva je našla
zlatno žensko uro z verižico. — Trgov-
ski sotrudnik g. Oskar de Ancona je
našel zlat prstan. — Sluga Matija Če-
rin je izgubil denarnico, v kateri je
imel 20 K denarja. — Gospod V. B.
je izgubil srebrno uro s kratko ve-
rižico.

— Premestitev brivnice. Gosp.
Engelbert Franchetti se s 1. majem
preseli s svojo brivnico na Dunajsko
cesto v hišo župana g. Ivana Hribarja.

— Jugoslovanske vesti. Opo-
zicijski kandidati za Za-
greb. V I. volilnem okraju v Za-
grebu so postavili neodvisni opozi-
cionalni volilci za kandidata vseučili-
škega profesorja dr. Gjuro Šur-
mina, v III. volilnem okraju pa od-
vetnika dr. Josipa Štimca. V
II. volilnem okraju kandidira kot opo-
zicijski kandidat grof Miroslav
Kulmer. V istem okraju kandidira
tudi vodja madjaronske stranke dr.
Nikola pl. Tomašić. Ker je grof
Kulmer zelo popularna oseba in v
vseh krogih priljubljen, se madjaroni
boje, da bo Tomašić propal, kar bi
bil za takozvano „narodno stranko“
najsilnejši udarec. V I. volilnem okraju
kandidira tudi vodja starčevićanske
stranke dr. Jos. Frank.

— Najnovejše novice. — Umrl
je pruski železniški minister pl.
Budde.

— Poroka španskega kra-
lja Alfonza z batenberško prince-
zino Eno bo 31. maja.

— Civilni zakon je sklenil
vpeljati finski senat ne oziraje se na
državni zakonik.

— Grof Miha Eszterhazy,
bivši državni poslanec, je umrl v Bu-
dapešti.

— Otok Sahalin kupi baje
Anglija. Pogajanja se že vrše ter sta
Anglija in Japonska za prodajo.

— Novi potresi v Kalifor-
niji so zrušili več mostov.

— Potopila se je kitajska
ladja „Bentong“ pri Singapuru.
Z ladjo je utonilo 71 Kitajcev.

— V verski blaznosti si je
v Mondseeju mlada kmečka deklica z
nožem izbodla obe oči, češ, da so se
ji pohujšale.

— 5000 lir za volkuljo po-
nuja rimski mestni zastop, ker mu je
poginila volkulja, ki jo imajo za
simbol na kapitolu.

— 30 kg. težko kepo či-
stelega zlata so našli v rudniku pri
Pradu na Sedmograškem.

Književnost.

— Ročne izdaje zakonov za
Kranjsko, ki jo izdaje deželni tajnik
Jožef Pfeifer, tiska A. Klein in
Komp., je ravnokar izšel III. zvezek
v 3. pomnoženem natisu. Knjiga ob-
sega te-le točke: Zakon o cerkvenih
stavbah. Odprava farnih ubožnih na-
prav. Javno oskrbovanje ubožcev po
občinah. Uravnava domovinskih raz-
mer. Red o požarni policiji in o ga-
silnih stražah. — Cena broširanemu
izvodu 1 K 80 v.

— Pri našem cesarju. Poslo-
venil Iv. Krulac, c. kr. vadn. učitelj.
Izdalo in založilo „Društvo za zgradbo
učiteljskega konvikta“ v Ljubljani.
Natisnila „Narodna tiskarna“. V Ljub-
ljani, 1905. Cena 10 vin. — Ker je
izkupilo namenjeno za učit. konvikt,
je pričakovati, da bodo šole rade se-
gale po tej knjižici, namenjeni mladini.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred dežel-
nim sodiščem.

Zaradi nečistosti zoper
naravo je bil pri tajni obravnavi
obsojen Janez Pogačnik, oženjeni
mizar, na 6 tednov ječe.

Telefonska in urzodjavna poročila.

Dunaj 30. aprila. Gautsch je
bil ob 1/2. pri cesarju in mu je
podal demisijo Cesar jo je
sprejel. Gautsch je odslovljen.
Ob 1/3 je sprejel cesar trža-
škega namestnika Hohen-
lohea in mu je naročil, naj se-
stavi prehodno ministrstvo.
Hohenlohe je to nalogo prevzel.
Zdaj konferira z Gautschem.

Dunaj 30. aprila. Predsednik
poljskega kluba, grof Dziedu-
szycki, je bil danes v dolgi
avdijenci pri cesarju. Brez
dvoma se je govorilo o nastopu
poljskega kluba proti Gautschu,
toda kaj se je govorilo, ni znano.
Kasneje je bil ministrski pred-
sednik Gautsch pri cesarju in
pojde gotovo tekot popoldneva še
enkrat tja. Doslej — tako se
zatrjuje — Gautsch sicer še
ni demisijonal, vendar se
smatra to kot neizogibno. Cas-
pisje nemških strank imenuje kot
Gautschevega naslednika trža-
škega namestnika princa
Hohenlohea, ki se mudi na
Dunaju pri svojem bolnem bratu.

Dunaj 30. aprila. O poli-
tičnem položaju krožijo naj-
različnejše vesti. Čuje se, da grof
Schönborn neče postati Gaus-
tschev naslednik, ker neče pre-
vzeti volilne reforme. Jasno in
gotovo je, da za Gautschevo
volilno reformo ni dobiti
ne enega poljskega glasu.
Poljski klub je svoj sobotni sklep
storil z 48 proti 7 glasom. Ofi-
cijalno ta sklep samo še radi tega
ni razglašen, ker je Gautsch to
prosil. Sklep se razglaši jutri ali
pojutrišnjem. Doslej še ni znano,
jeli ta sklep definitiven ali ne,
toda gotovo je, da, dokler bo
Gautsch ministrski pred-
sednik, se ta sklep ne pre-
meni.

Praga 30. aprila. Višje sodišče
je odredilo, da se sodna obravnava,
ki bi se morala vršiti v Aschu
v češkem jeziku in zaradi katere
so Nemci uprizorili razne demon-
stracije, ne bo vršila pri tem so-
dišču, nego v Duchcovu. Vzrok
je, ker se je bati izgredov. Dr.
Baxa je rekural in pozval češki
klub, naj v tej stvari intervenira
pri vladi.

Krakov 30. aprila. „Czas“
poroča, da je Gautsch že vlo-
žil demisijo, da pa se odloči
cesar šele po 1. maju

Budimpešta 30. aprila. Da-
nes je voliti 255 poslancev.
Do 1. ure je bilo izvoljenih 80
pristašev neodvisne stranke, 15
ustavovercev, 1 klerikalec, 3 Srbi,
1 demokrat, 1 saksonski Nemec.
V 4 okrajih je treba ožje volitve;
v enem okraju se volitev ni mogla
izvršiti.

Budimpešta 30. aprila. Med
včeraj izvoljenimi poslanci so tudi
ministrski predsednik Wekerle
in ministra Kossuth in Ap-
ponyi, danes sta bila izvoljena
ministra Polony in Zichy.

Budimpešta 30. aprila. Bivši
minister Julij Wlasić je ime-
novan predsednikom upravnega so-
dišča.

Belgrad 30. aprila. Pasie
še vedno ni mogel sestaviti no-
vega ministrstva, ker neče noben
oficir prevzeti vojnega ministrstva.

Pariz 30. aprila. Imovitejši
ljudje beže trumoma iz mesta, boječ
se, da pride 1. maja do krvavih
dogodkov. Vlada je izdatno po-
skrbela za javno varnost.

3 besede . . .
„Altwater“
Gessler
Krnov (Jägerndorf).

Umrli so v Ljubljani.

Dne 24. aprila: Antonija Prusnik, strežnica, 63 let, Slomškove ulice 21, vsled raka.
Dne 25. aprila: Andrej Debevc, magistralni rač. revident, 39 let, Gradaške ulice 18, Pleuritisa.
V deželni bolnici:
Dne 23. aprila: Fran Krušič, sladščičar, 75 let, ostarelost.
Dne 24. aprila: Mihael Scheucher, zidarjev sin, 2 in pol leta, Brončno pneumonia.
Dne 25. aprila: Marija Žargar, delavka, 51 let, naduha.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 27. aprila 1906.

Nacionalni papirji	Denar	Blago
4 1/2% majska renta	99 65	99 85
4 1/2% srebrna renta	99 55	99 75
4 1/2% avstr. krona renta	99 60	99 80
4 1/2% zlata	117 95	118 15
4 1/2% ogrska krona renta	95 55	95 75
4 1/2% zlata	114 70	114 90
4 1/2% posojilo dež. Kranjske	99 50	101 —
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100 50	101 50
4 1/2% Zadar	100 —	100 —
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100 45	101 45
4 1/2% češka dež. banka k. o.	99 85	100 30
4 1/2% z. p. p. gal. dež. hipotečne banke	100 05	100 15
4 1/2% pešt. kom. k. o. s 10% pr.	105 75	106 75
4 1/2% z. p. p. Innerst. hranilnice	100 50	101 50
4 1/2% z. p. p. ogr. centr. dež. hranilnice	100 20	100 35
4 1/2% z. p. p. ogr. hip. ban.	100 —	100 90
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	100 —	101 —
4 1/2% obl. češke ind. banke	100 50	101 50
4 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	100 —
4 1/2% prior. dolenskih želez.	99 50	100 —
4 1/2% prior. juž. želez. kup. 1/2%	314 —	315 —
4 1/2% avstr. pos. za želez. p. o.	100 70	101 70

Srečke	1860	1870
od l. 1860	195 —	197 —
od l. 1864	285 —	287 —
izske	159 —	161 —
zem. kred. i. emisije	292 50	302 50
II.	300 —	310 —
ogr. hip. banke	254 —	272 50
srbske a. frs. 100 —	101 —	109 70
turške	153 75	154 75
Basilika	23 90	25 90
Kreditne	472 50	482 50
inomoške	78 —	84 —
Krakovske	90 —	94 —
Ljubljanske	59 —	65 50
Avstr. rdeč. križa	50 —	51 50
Ogr.	31 25	33 25
Rudolfove	57 —	62 —
Salcburške	71 —	76 —
Dunajske kom.	592 —	592 —

Delnice	125 50	126 50
južne železnice	682 —	683 —
Državne železnice	1643 —	1652 —
Avstr.-ogr. bančne deln.	690 50	691 50
Avstr. kreditne banke	818 50	819 50
Ogrske	242 50	243 50
Zivnostenske	655 —	66 0 —
Premogokop v Mostu (Brüx)	579 75	580 75
Alpinski montan	2726 —	2736 —
Praške žel. ind. dr.	573 50	574 50
Rima-Muranyi	280 —	284 —
Trnoveljske prem. družbe	590 —	592 50
Avstr. orožne tovr. družbe	150 50	151 50

Valuta	11 34	11 38
C. kr. cekin	19 10	19 13
20 franki	23 47	23 53
20 marke	23 94	24 02
šoveretiges	117 22	117 42
Marke	95 50	95 70
Laški bankovci	253 —	253 75
Rubliji	4 84	5 —

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 28. aprila 1906.

Termin	za 100 kg K	16 30
Pšenica za maj	100	16 30
„ oktober	100	16 52
Rž „ oktober	100	13 50
Koruza „ maj	100	13 48
„ julij	100	13 70
Oves „ april	100	16 —
„ oktober	100	12 66

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306 2. Srednji zračni tlak 736 0 mm.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
28. 9. zv.	727 5	7 7	brezvetno	jasno	
29. 7. zj.	727 8	4 3	sl. svzhod	megla	
2. pop.	726 2	13 2	p. m. jug	sk. oblačno	
9. zv.	725 3	10 1	sred. zahod	oblačno	
30. 7. zj.	724 2	11 0	sr. jg. zahod del.	jasno	
2. pop.	725 6	12 2	p. m. jz.ah.	oblačno	

Srednja predvčerajšnja in včerajšnja temperatura: 8 9° in 9 2°; norm.: 11 7° in 11 8°; Mokrina v 24 urah 0 2 mm in 2 5 mm.

Zahvala.

Za vse izkazano srčno sočutje povodom bolezni in smrti našega preljubega soproga, očeta, brata, svaka, strica, gospoda

Franca Grabloviča

kakor tudi za časteče mnogobrojno spremstvo pri pogrebu izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem, znancom in drugim udeležnikom presrčno zahvalo.

Osobito pa se zahvaljujemo Ljubljanskemu gasilnemu in reševalnemu društvu, gosp. načelniku Ludoviku Striceljnu, Društvu godbi, kakor tudi vsem darovalcem prelepih vencev.

V Ljubljani, 28. aprila 1906.

1581

Žalujoci ostali.

Zahvala.

Mnogi dokazi sočutja ob nenadomestni izgubi našega ljubljeneega, nepozabnega soproga in očeta, ozir. sina, brata, zeta in svaka, gospoda

Andreja Debevca

mestn. rač. revidenta,

kateroga nam je ugrabila neizprosna smrt, so nam bili olajšava bridkosti, za kar se najtopleje zahvalujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancom in spremiljevalcem njegove trupa k večnemu počitku.

Posebno se nam je zahvaliti č. gg. obč. svetovalcem za častno spremstvo, gg. magistratnim uradnikom in pokojnikovim ožjim tovarišem knjigovodskega oddelka, kakor tudi vsem drugim za podaritev krasnih vencev ter gg. pevcem za genljivi žalostinski pred hišo žalosti in ob gomili.

Ker ni izključeno, da se nam je v tem žalostnem trenutku pripetila neljuba pomota, da smo prezrli kajkega nam draga prijatelja ali znanca posebej obvestiti o smrti pokojnika, prosimo blagohotnega oprostjenja.

V Ljubljani, 30. aprila 1906.

1572

Žalujoci ostali.

Strojepisca in pisarja

sprejme 1579 1

dr. Ivan Benkovič

odvetnik v Brežicah.

Nastop takoj ali koncem maja. Plača po dogovoru. Prednost ima stenograf.

V najem se daje

transitno klet v Vodmatu

z dvigalom, hlev za 4 konje, soba za kočijaža, šupa za vozove, svi-

sli, gnojna jama ter 1582

podstrešno stanovanje.

Vsak prostor se lahko odda tudi posebej.

Žganjarnica EMERIK PAUER

v Vodmatu Zaloška cesta šte. 95.

1578 1

Leon Pogačnik.

Stanovanje

v Knafllovih ulicah št. 5 v pritličju, obstoječe iz 3 sob s pripadki, se odda za majev ali avgustov termin.

Pojasnica daje upravnistvo „Narodne Tiskarne“ ravnotam.

Stanovanja išče

za avgustov termin mirna stranka (dve osebi) Obsega naj 2 sobi. — Ponudbe z navedbo cene se prosijo na upr. „Slov. Naroda“ pod „J. P. 25“.

1567

Išče se priden, trezen, delaven

ključarski pomočnik.

Ponudbe z navedbo plačila naj se pošilja na naslov

1574—1

G. Bathelt v Tržiču.

Stanovanje

v Knafllovih ulicah št. 5 („Narodna Tiskarna“) v II. nadstropju s 3 sobami, kuhinjo in pripadki se odda za avgust ali pa tudi že za julij.

Več se izve v upravn. „Narodne Tiskarne“.

Kavarna „LEON“

v Ljubljani, na Starem trgu 30

vsak ponedeljek, četrtek, soboto

in nedeljo

vso noč odprta.

Na ogled krasen orchestrion.

Z odličnim spoštovanjem

1578 1

Leon Pogačnik.

Dr. Démeter Bleiweis-Trsteniški
odpotojuje do 2. maja in ordinira pote
v Cigaletovih ulicah št. 7
tik sodnijske palače.

Kontoristinja

z večletno prakso išče službe.
Cen. ponudbe pod „Kontoristinja“ na upravn. „Slov. Naroda“.

1521—3

Dvoje skladišče

je oddati na Mestnem trgu št. 25.

Poizve se pri g. Fran Čudnu,

v Prešernovih ulicah.

552 13

Stanovanja

s tremi, oziroma z dvema sobama se oddajo za avgustov termin.

Kje, pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

1538—2

Vabilo

občnemu zboru

Posojilnice v Zagorju ob

Savi

registrovane zadruge z neomejeno zavezo

ki se bo vrtil

dne 13. maja ob 4. popoldne

v posojilnični p.sarni.